

faae ud, at disse Obligationer ere opførte til virkelig Værdi efter en Cours af omtrent 92 $\frac{1}{3}$, medens det jo er bitterligt, at de for Diebliffet staae omtrent 10 pCt. lavere. Dette giver Usikkerhed i den hele Dypgjørelse, og formentlig er noget Eignende Tilfældet med de andre Positioner, som det er vanskeliggere at overse. For mig er det derfor yderst uklart, hvad egentlig Reserveciften i Diebliffet udgjør, hvad den er værd. Naar jeg er kommen til at tale om Coursen paa vore kongelige Obligationer, skal jeg ikke fordybe mig videre i — det har jo allerede tidligere været Gjenstand for forskellige afvigende Betragtninger — hvad Grunden egentlig er til, og hvorledes det egentlig hænger sammen med det Fald, som finder Sted i Coursen; men der synes mig at være en forunderlig Tendents hos Finantsstyrelsen til netop at kaste dette Papir ud i Markedet fremfor noget andet, og det netop paa en Tid, da Coursen viser sig i høi Grad usikker. Jeg kan naturligtviis ikke godtgjøre dette ved positiv Paavisiuing af Saly, men der er en anden Betragtning, som synes mig ganske naturlig at forklare en Deel af den Nedgang, der har fundet Sted i Coursen, og det er, at, foruden at, som allerede bemærket, fremmede Papiere her i Landet vinde en meget betydelig Indgang paa Grund af den høiere Rente — om der end vel tillige er en høiere Risiko for Capitalens Vedkommende forbunden dermed — finder der en saadan Speculation Sted i fremmede Papiere, at man neppe har noget ret Begreb derom. Enkelte Indblik deri kan man faae; der er saaledes et paavifseligt Tilfælde, om man vil et Stiftereitilfælde, i den senere Tid, som har givet ganske forbausende Dplysninger i den Henseende, idet man har seet, at Personer, om hvem man alermindst skulde troe det, have hengivet sig til store Speculationer og have faaet en overordentlig Underbalance gennem en Coursdifference. Naar denne Coursdifference er gaaet op til et saa overordentlig betydeligt Beløb, som der her har været Tale om, er det aabenbart

at Speculationerne i fremmede — jeg tror italienske — Papiere maae have været drevne i en ganske overordentlig Grad, og dette Tilfælde taler for mange Tilfælde, saa at jeg maa tilstaae, at jeg er bleven særdeles overrasket, uagtet det ikke var mig ubekjendt, at fremmede Papiere, italienske, rumæniske, finske og, Gud veed hvilke, i høi Grad ere Gjenstand for Omsætning her i Landet. Ved Siden deraf er det ogsaa ganske vist, at Landets eget Behov, for til en betydelig udvidet Handel og Omsætning samt Industri at have en større Capital til Raadighed, ganske naturlig virker til, at Folk, idet Capitalerne blive knappere, forlange høiere Rente. Den høiere Rente er jo aabenbart kun en Følge af, at Capitalerne blive knappere her i Landet; men hvorfor blive Capitalerne da knappere? Det bliver i en væsentlig Grad Tilfældet, fordi vi uafsladelig afbetale paa vor udenlandske Gjæld og ikke gjøre Andet end stifte ny indenlandsk Gjæld. Vi føre Pengene ud af Landet, idet vi betale vor udenlandske Gjæld, saa at der endogaa er opstillet lovende Udsigter til, at denne Sidste i saa Nar vil være nedbragt med et meget betydeligt Beløb, vil være overordenlig lille, medens den indenlandske Gjæld bestandig stiger. Det er efter min Formening en overordenlig mislig Sag overfor den Driftighed og den Trang til forsøgede Virkemidler hos Befolkningen i selve Landet, som hvert Nar viser sig større og større. At Regjeringen ved alle Midler skulde søge at afhjælpe denne Trang, synes mig klart, og derfor forekommer det mig forunderligt, at der snarere synes at være Tegns til, at en modsat Tendents gjør sig gjældende. Et lille Tegn af det Slags skal jeg fremhæve, og det er blandt Andet det, at Regjeringen foreslaaer blandt de 10 Millioner, hvormed den ved Tilintetgjørelse vil formindffe Reserveciften, at opføre netop 160,000 Estr. af dansk-engliske uopsigelige 4 pCt.s Papiere; det forekommer mig saa meget mere forunderligt, som det dog er givet, at Regjeringen kunde komme i det Tilfælde, at det kunde være godt at have dem